वारकः-रिका, वारकः-रिका, विवरीषकः-विवरिषकः-वुवूर्षकः-र्षिका, वोवुरकः-रिका; वरिता-वरीता-त्री, वारयिता-त्री, विवरिषिता-विवरीषिता-वुवूर्षिता-त्री, वोवुरिता-त्री; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि जौहोत्यादिक**पिपर्ति**वत् (1055) ज्ञेयानि। [1]वर्विः।

(1639) "**वृञ् वरणे**" (IX-क्र्यादिः-1486. सक. सेट्. उभ.)

प्वादिः, ल्वादिश्च।

'**वृवृञोरञितो धातोर्वृणाति वरणे भवेत्।**
वृणाति च वृणीते वृञस्तत्रार्थ इष्यते॥' (श्लो. 37) इति **देवः**।
'वृञ्-इति **नन्दी**' इति **क्षीरस्वामी**।

वारकः-रिका, वारकः-रिका, विवरिषकः-विवरीषकः-वुवूर्षकः-र्षिका, वोवुरकः-रिका; वरिता-त्री, वारयिता-त्री, विवरिषिता-विवरीषिता-वुवूर्षिता-त्री, वोवुरिता-त्री; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाणि जौहोत्यादिक**पिपर्ति**वत् (1055) ऊह्यानि। शतरि-[2]वृणन्-ती, शानचि-वृणानः, वारयमाणः, [3]वरः, [4]वूर्णिः, [5]वरुणः, इमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः।

(1640) "**वेञ् तन्तुसन्ताने**" (I-भ्वादिः-1006. सक. अनि. पर.)

यजादिः।

'**वयने वयतीत्येवं तन्तुसन्तान इष्यते॥**' (श्लो. 10) इति **देवः**।
'**व्यासौ छादने चाह भट्टिः**' इति **धा. का. व्याख्या** (2-43)।

---

1. '**वृदृभ्यां विन्**' (द. उ. 1-23) इति विन्प्रत्यये रूपमेवम्। वृणातीति **वर्विः**= धात्री। अत्र "वृ' इत्यस्य 'पृ' इति **नारायणश्वेतनवासिनौ**। **अन्ये तु 'वृ' इत्येव पठन्ति**" इति तत्र **टिप्पण्या**मुक्तम्।
2. शतरि '**क्र्यादिभ्यः श्ना**' (3-1-81) इति श्ना विकरणप्रत्ययः। '**श्नाभ्यस्तयोरातः**' (6-4-112) इत्याकारलोपे '**प्वादीनां ह्रस्वः**' (7-3-80) इति ह्रस्वे च रूपमेवम्। एवं शानजन्तेऽपि प्रक्रिया ऊह्या।
3. '**ऋदोरप्**' (3-3-57) इति भावे अप्प्रत्ययः। घञोऽपवादः।
4. '**ऋल्वादिभ्यः—**' (वा. 8-2-44) इति निष्ठातकारस्य नकारादेशे णत्वे च रूपमेवम्।
5. '**कृवृतृ—**' (द.उ. 5-52) इति उनन्प्रत्यये रूपम्। '**वृ**' इति **स्वामिसम्मतः** पाठः। **द. उ. वृत्त्याम्** '**वृ**' **इत्येव दृश्यते**।